

Ο Δάσκαλος που ονειρευόμαστε

Το ξεκλείδωμα του ονείρου είναι μία πολύ δύσκολη δουλειά. Πρέπει να περάσει από την ψυχή και την καρδιά, να σκαλώσει στον νου, να βασανιστεί ώσπου να γίνει ιδέα και έπειτα να βγει σαν λόγος, σαν γραφή στον κόσμο έξω. Κάπως έτσι αρχίζει να σχηματίζεται μπροστά μας, κομμάτι, η εικόνα του Δασκάλου που ονειρευόμαστε. Λένε ότι το μυαλό δεν μπορεί να φτιάξει το όνειρο, αν δεν του έχει δώσει στοιχεία η πραγματικότητα, και είναι γεγονός ότι χρόνια τώρα μαζεύουμε κομμάτια του ονείρου μας, κομμάτια που συναντήσαμε και συναντάμε κάθε μέρα στη σχολική μας πραγματικότητα.

Ονειρευόμαστε έναν δάσκαλο με βλέμμα καθαρό σαν νερό, εύθραυστο και φλύαρο, απλόχερο, σπάταλο, παράφορο και υπάκουο, έτοιμο κάθε στιγμή να πάρει το σχήμα του προσώπου του μαθητή. Εξάλλου, η ματιά του Δασκάλου είναι η καλύτερη τροφή για τον μαθητή[...]

Ονειρευόμαστε έναν Δάσκαλο με παιδαγωγικό όραμα, διαισθητική και παραγωγική σκέψη, και δημιουργική φαντασία[...]

Ο Δάσκαλος των ονείρων μας είναι ένας φορέας αξιών και κοσμοθεωριών, που μας τις προσφέρει απλόχερα χωρίς να μας τις επιβάλλει, σεβόμενος το δικαίωμα της επιλογής μας[...] Επιπλέον, ο Δάσκαλος των ονείρων μας σέβεται τους μαθητές του, όπως σέβεται τον εαυτό του, χρησιμοποιεί τα προνόμια και την εξουσία του για να μας ωφελήσει και όχι απλώς για να μας κρατήσει φοβισμένους και σε απόσταση[...]

Αυτός είναι ο Δάσκαλός μας: καλός, επιεικής, υπομονετικός, ψύχραιμος, συγκρατημένος, σοβαρός, με άπειρη κατανόηση για τις μικρές αδυναμίες μας, ανεκτικός όπου επιτρέπεται και αυστηρός όπου χρειάζεται.

Ο δρόμος είναι δύσκολος και οι απαντήσεις στα περισσότερα ερωτήματα βρίσκονται μέσα μας, γι' αυτό και η αυτογνωσία πρέπει να είναι το ζητούμενο κάθε εφευρετικού δασκάλου....

Απόσπασμα από την ομιλία του μαθητή Λυκείου, του Χρήστου Αντζουλάτου, που ακούστηκε σε πμερίδα, στις 15 Μαΐου 2002, στο Πολιτιστικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων.

Πηγή: « Ο δάσκαλος ως σύμβουλος», επιμέλεια Χρυσούλα Κοσμίδου-Hardy.

